

Căutătorul de vedere

Lumea se-nghesuie
să-l vadă.

El este
căutătorul vederii înăuntru.
Nu are ochi
și totuși
din mulțimea adunată
e singurul ce vede

și poate spune
cum arată lumea...

Pentru cei dintre ai Mei

Ce poate să însemne
timpul ce a mai rămas
până la marea întâlnire,
când de o veșnicie
te aștept?!

Am să-ți explic atunci
ce-acum nu poți să înțelegi,
că tot ce ți s-a întâmplat
a fost cu un rost,
de ce prin toate câte ai trecut
a trebuit să treci.

Mai ai de mers
cât o să ai folos.

și mai mult
acum, la urmă,
să nu-ți fie
peste poate greu.
De-o fi nevoie,
vom răbda împreună.
Durerea ta o să Mă doară
și am să plâng și Eu
când ai să plângi.
Dar
ce mai poate să însemne
puținul ce-a rămas
până vom fi împreună
pentru o veșnicie!

Cu lumină și flori

Vă rog,
nu prăvăliți piatra!
Nu vedeți că
locul încă e gol?!
Locul unde o să-mi
aruncați cândva trupul,
hainele mele pământene de lucru.

Nu vă grăbiți
să îl umpleți cu întuneric
și spaime.
Lăsați-l deschis,
să-l inunde lumina.

Sfântul Dimitrie

* Poezii din volumul în pregătire *Trenul regal*.

Triptic **Deisis**

Sunt acum
 într-o fără odihnă lucrare.
 Vreau să aflu cum
 să prefac pământul și piatra
 acoperământului de pe urmă
 în floare.

Ca atunci
 când voi isprăvi
 și mă voi dezbrăca
 de hainele mele pământene de lucru,
 să le-ncredințați, întru nestrăciune,
 locului sfințit
 cu lumină și flori.

Plecarea regelui

Una câte una
 cad,
 precum frunzele
 trecute de timpul lor verde.

Trenul regal e tras la peron.
 Cover până
 la scara vagonului.
 Merge-n genunchi
 și le-adună.

Le va trimite înainte
 cu trenul regal,
 să-l aștepte
 pe ramurile lui definitive,
 cu viul său veșnic.
 să se însemne.

El trebuie să mai rămână,
 să-și îplinească
 față de toți supușii
 datoria de rege.

Una câte una,
 un vânt neîndurat și sălbatic
 îi scutură zilele, nopțile.

Pe toate le va culege.
 Le va trimite într-o lume
 unde nu vor mai fi despărțite
 de regele lor.

Suveranul va pleca
 cu ziua sau noaptea
 din urmă,
 cu ultima cursă a trenului regal.

Un chiot de bucurie
 va slobozi uriașa locomotivă.
 Goana roților
 va spulbera
 întâmplările dintr-o gară
 cu un vânt neîndurat și sălbatic.

La capătul călătoriei,
 nesfârșirea va fi
 în mare sărbătoare.
 Adunat sub
 coroana-i indestructibilă
 – nu a abandonat nicio clipă căzută –
 biruitor,
 regele intră în nesfârșire,
 vine acasă!